

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 50

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, MARCH 1ST, 1932

LETO XXXIV—VOL. XXXIV

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi po širnih naselbinah Amerike

Za člana okrajnega šolskega odbora v Plainfield, New Jersey, je bil imenovan mladi slovenski rojak Andrew Ferencak, ki študira arhitekturo.

V Ely, Minn., je umrla Uršula Zajc, doma iz Račne pri Grosupljem. Zapušča moža Jožefa Zajca, dva sinova in tri brate.

V Chicagi je umrla rojakinja Uršula Kušar, ki zapuša dva sinova.

V Buenos Aires, Argentina, sta se poročila Mihael Jerončič in Marija Kralj, oba doma iz Primorja.

Župnik slovenske fars v Sheboyganu, Rev. James Cherne, je nevarno obolel za pljučnico in se nahaja v bolnici.

Automobil je povozil v New Yorku 8 letnega Milana Jermana, ko se je igral pred hišo z žogo.

Svoj prvi koncert bo priredila v Chicagi 17. aprila mlada Slovenka Justine Cieblinski (Kosmach). Več let je mlada Slovenka potovala v glasbeno šolo, kjer se je odlikovala s svojim talentom.

V Milwaukee, Wisconsin, je umrl v naselbini splošno poznani rojak Anton Bešek, star 55 let. Pokojni je bil doma iz Ljubnega v Sav. dolini in je bil eden ustanoviteljev prvega slovenskega pevskega zbora "Zvon" v Milwaukee. V Ameriko je prišel pred 30. leti. Bival je ves čas v Milwaukee. Poleg soproge Mary zapuša še dve hčeri in tri sime.

Preteklo soboto je igrala Miss Ruth Julia Hall na orgle slovenske narodne pesmi na radio postaji WRNY. Za program si je izbrala: "Zagorski zvonovi," "V dolinci prijetni je ljubi moj dom," "Ljubca moja, kaj si strila," itd. To je bilo prvič, da so slovenske narodne pesmi igrala na krasne Aeolian orgle. Miss Hall nastopa skupno na raznih koncertih z baritonistom Subijem in si je v kratkem času pridobila nebroj zaslug za uspešno interpretacijo slovenskih pesmi med ameriško publiko.

Pred kratkim je umrl v Forest City, Pa., rojak Joseph Zidar, star 62 let, doma iz Čateža pod Zaplazom.

V Chicagi je umrla rojakinja Terzeja Rus, stara 44 let, doma iz Zidanega mosta. V zadnjih par tednih je smrtna kosa zelo zaposlena v slovenski naselbini v Chicagi. Umrla je tam v kratkem kakih 15 rokov.

Cestna železnica

Družba cestne železnice je odredila, da se znižajo plače uslužbencev od danes naprej od 72 centov na 60 centov na uro. Moštvo je bilo zadovoljno z znižanjem, toda samo na 65 centov na uro. Mestna zbornica je odglasovala, da bo posredovala med moštvom in med kompanijo, toda znižanje plač je že v veljavi.

Vest iz domovine

Zalostno vest je prejela iz domovine Mrs. Marija Žagar, da ji je 11. febr. v vasi Poreber, fara Nevle pri Kamniku, umrl stric Matija Kotnik v starosti 72 let. Ranjki zapuša tri sime, pet hčera in ženo ter enega brata. Naj mu bo lahka domača zemlja!

Šolski odbor

Seja šolskega odbora Slovenskega Doma na Holmes Ave. se vrši v torek, 1. marca, ob 7:30 zvečer.

Nepričakovano lepa udeležba na bazarju v prid nove cerkve sv. Vida

Pretečeno soboto se je pričel veliki bazar v korist nove cerkve sv. Vida. Poleg lepe udeležbe od strani občinstva se lahko konstatira, da je bil sleherni udeleženec zadovoljen. Mnogo posestnikov je dobilo lepe in pomembne ter koristne dobrote, in vsi skupaj so se imeli pošteno in zanimivo. Prijetno je bilo videti naše slovenske trgovce, kako so kar tekmovali, kdo bo dal lepši dobiček. V soboto večer je podaril naš slovenski mlekar Mr. Jos. Meglič tri takozvane "door prizes." Opravičena do teh je Diana Pagon, 1053 E. 67th St., Tony Zigmont, 6314 Orton Ct. in John H. Gornik, 6217 St. Clair Ave. Vsak dobi 30 kvortov mleka. V nedeljo popoldne in zvečer je bila dvorana polna občinstva. Vse je bilo veselo in zadovoljno. Prvi dobiček, darovan po našem slovenskem groceristu, Mr. Mramor, je dobila Ana Turk, 1095 E. 64th St., drugi in tretji dobiček, darovan po slovenskem trgovcu Mr. Jos. Stampfelu je dobil John Galič, 977 E. 77th St. in Olga Samich, 7507 Aberdeen Ave.

Veliko zabave za današnje slabe čase preskrbi izvrstna vedeževalka. In kdo je ta "coprnica" se lahko prepriča, ako pridete v sredo večer na bazar. Le pridite, vam ne bo prav nič zla. Trgovci bodo skrbeli, da boste popolnoma zadovoljni. Na bazarju so zastopane sledeče slovenske trgovine: Jos. Novak Confectionery, Klub slovenskih groceristov, Grdina Shoppe, Grdina Hardware, Grdina Furniture, A. Anžlovar, Jos. Stampfel, M. Križman, John Gornik, Joseph Grdina. Na bazarju dobite tudi izvrstno gostilno in dober prigrizek, za katerega skrbijo naše domače kuharice. Kolesa sreče se vrtijo, lepi dobinki se sproti odnašajo. Mrs. Martinčič iz 60. ceste je dobila za 25 centov lepo obleko, vredno \$16.00, katero dobi v trgovini John Gornika. Kot sporočeno, se vrši nadaljevanje bazarja v sredo in se zaključuje četrtek večer.

Japonci proti premirju

Tokio, 1. marca. Zunanje ministrstvo naznaja, da Japonci nikakor ni pripravljena umakniti vojaške čete iz Šangaja. Kitajci morajo najprej umakniti se najmanj 12 milj od Šangaja, predno bodo Japonci začeli z mirovno obravnavo. Da Japonci ne mislijo odnehati, kaže tudi dejstvo, da so se izkrcavale zadnjih 36 ur nove vojaške čete Japoncev, in so Japonci na vsej fronti začeli z novo ofenzivo.

Sodnik Weygandt

Energični, inteligentni sodnik apelatne sodnije v Clevelandu, Carl Weygandt, bo najbrž letos kandidat za predsednika najvišje sodnije države Ohio. Weygandt je demokrat, dočim je sedanji predsednik iste sodnije, Carrington Marshal, republikanec.

Sulzmann kandidat

Edini demokratični kandidat za šerifa bo sedanji šerif John Sulzmann. Primarne volitve se vršijo maja meseca.

Telefonske knjige

Ta teden bo telefonska družba razdelila v Clevelandu 320.000 novih telefonskih knjig, ki tehtajo skupaj 480 ton.

Japonci še vedno streljajo Kitajce

Tretja stranka nima priložnosti v letošnji predsedniški kampanji

Washington, 29. februarja. Oni politiki, ki mislijo, da je letos prišel pravi čas, da se ustanovi v Zedinjenih državah tretja politična stranka, ki naj imenuje predsedniškega kandidata, niso zadeli ljudskega mnenja. Med ljudstvom namreč ni odziva. Sicer pravijo progresivci, da morajo čakati, dokler republikanska in demokratska stranka nista postavili svoje kandidate, toda to je bolj izgovor kot pa resnični namen. Pričakovati je, da če demokratski imenujejo gubernerja Roosevelta za predsedniškega kandidata, da bodo progresivci z njim zadovoljni in ne bodo tvorili svoje stranke. Newton D. Baker ni zadovoljiv progresivcem. John Garner, predsednik poslanske zbornice, pa ima nekaj prijateljev med progresivci, a tudi nekaj nasprotnikov. Al Smith letos tudi ne bo dobil podpore progresivcev, kot jo je dobil v letu 1928. Progresivci trdijo, da je zadnje čase vodil reakcijsko kampanjo. Sicer so pa progresivci v medsebojnem hudem sporu, in upanje, da imenujejo svoje kandidate, je zelo majhno.

In vse zastoj!

Republikanska stranka je poslala pregled stroškov pravkar zaključene volivne kampanje državnemu uradu v pregled. Republikanci je veljalo ogromno svoto \$35,489, da so doživeli strašen poraz, dočim je demokratska stranka potrošila le \$19,000 za zmago. V stroške republikanske stranke je šteti tudi nekaj tisočakov za tiskanje "Pameti." In sedaj pa denarcev ni, pameti ni.

* Nevarno je zbolel general J. J. Pershing.

Polagoma se se začela odpirati dela v raznih mestih države Ohio

Columbus, Ohio, 29. februarja. Brzojavne vesti, ki prihajajo iz raznih mest države Ohio, naznajo, da se bo tekom meseca marca delo tu ali tam odprlo. Danes bo šlo na delo več kot 1,500 delavcev, ki niso videli tovarne že več mesecev. Najboljše novica prihaja iz mesta Mansfielda, kjer bo danes dobilo delo 500 mož. Empire Steel Corporation je naznanila nad 400 delavcem, da se vrnejo na delo. Westinghouse Electric Mfg. Co. je sprejela nadaljnjih 80 delavcev na delo. V Liverpool, Ohio, pričnejo z delom štiri manjše delavnice Homer Laughlin China Co. V teh štirih delavnicah se vrne tekom tega tedna 600 ljudi na delo. The Robinson Clay Products Co. v New Philadelphia, Ohio, ki je imela zaprte svoje prostore že od junija meseca lanskega leta, je najela večeraj 200 starih delavcev, ki začnejo z delom v sredo. V Dover, Ohio, so zaposlili večeraj 50 delavcev pri zgradbi mestnega kanala. Poleg tega se pa naznaja, da začne država Ohio tekom 14 dni z gradnjo novih cest, kjer bo zaposlenih do 700 delavcev.

Trgovska seja

Nocoj večer se vrši v Frank Mervarjevi dvorani redna mesečna seja trgovskega društva. Pričakuje se navzočnosti vseh članov. Po važni seji se bo vršila prijetna zabava in igralo se bo tombola na dobrotke. Vsi člani društva naj bodo gotovo navzoči.

Banket trgovcev

Sporoča se nam, da bo imelo St. Clair Merchants Improvement Association svoj letni banket dne 17. aprila. Podrobneje ob priliki.

Silna borba raznih mest v državi Ohio, da se podpira brezposelne

Columbus, Ohio, 29. februarja. Gigantska borba se vrši v raznih mestih države Ohio, da se dobi skup dovolj denarja za podporo brezposelnih, katerih število sicer ne narašča, toda vedno več se oglašajo oni, ki so doslej še nekako preživeli, ki pa danes nimajo več svojih sredstev za življenje. Dobrodelne organizacije so šle do skrajnosti glede podpore. Več organizacij je potrošilo že ves denar na razpolago, in mnogo jih je, ki so se že zadolžile. Prošnje za nove podpore pa dnevno prihajajo. Uradniki mest vidijo edino rešitev iz te zagate v državni podpori in obupno prosijo gubernerja White, da skliče izvanredno zasedanje državne postavodaje. Izmed večjih mest so samo Warren in Mansfield, kjer imajo oblasti položaj v rokah, povsod drugod so pa blagajne prazne. Toledo skrbi za 9.000 družin, Columbus 5.000, Marion 1.050, Akron 4.500, itd. Računa se, da je v državi Ohio nad 300.000 družin, ki se zanašajo za življenje samo na podporo od strani dobrodelnih družb.

Sulzmann in Sweeney

Za kandidata kot delegata za demokratsko predsedniško konvencijo sta bila imenovana večeraj od demokratskega odbora John Sulzmann in Martin Sweeney, dva demokrata, ki dobita ob volitvah vselej največje število glasov. Kandidirala bosta proti Petru Wittu in Don Millsu.

Filkowski v mestu

Prikljenjen na detektiva Glocknerja in uklenjen z verigo na nogah, je dospel danes zjutraj ob 6:20 znani morilec in ropar Filkowski v Cleveland iz New Yorka. Filkowski je obtožen umora prvega reda.

Nov napad na ženo ameriškega častnika v Honolulu vznemirja javnost

Honolulu, Havajsko otočje, 29. februarja. Razburjenost, ki je nastala v naselbini belih v tem mestu, ko so gotovi Havajci posilili soprogo ameriškega armadnega poročnika Massie, se ni še polegel, ko se poroča o drugem napadu na ženo ameriškega častnika. Ta zadnji napad se je pripetil pretečeno soboto v Waikiki okrožju Honolulu. Žrtev je Mrs. John Henry Hope, žena prvostopnega strojnika na ameriškem submarinu S-28. Zločin se je pripetil ponoči, toda policija iz strahu ni bila obveščena. Poleg tega, da je bila Mrs. Hope posliljena, je bila tudi izropana, kot tudi njena spremljevalka. Napadalec je bil zakrinkan. Mrs. Hope, napadena ženska, je jako slabotne postave, in še v mladih letih je imela mladinsko paralizno. Napadalcu se nikakor ni mogla ustavljati. Mrs. Hope je sedela sama v sobi in je pravkar hotela odpreti radio, ko pride napadalec. Zahteval je denar. Dala mu je \$4.50, naker ji je rekel, naj sedi v naslonjaču. Šel je k Mrs. D. W. Curry, sosedji. Mrs. Curry je žena elektrikarja na submarinu. Medtem je pa Mrs. Hope začela kričati. Napadalec je to slišal, se vrnil in z revolverjem prisilil Mrs. Hope, da mu je odprla. Položil jo je na posteljo, zvezal in napadel. Tekom tega dejanja mu je padla maska z obraza. Ko je po napadu pokadil še eno smodko, je odšel, ko je crolal Mrs. Hope in Mrs. Curry za ves denar. Ameriško vojaštvo kot civilisti se nahajajo v vzhleni razburjenosti. Vsak čas zna priti do pokolja med ljudmi.

"Skapinove zvijače"

Kot že poročano, priredi društvo "Orel" dne 13. marca večer v Slovenskem Narodnem Domu krasno veseloligro "Skapinove zvijače." Igra je v treh delih, in bo prav gotovo ugajala občinstvu do skrajnosti. Med igro nastopita tudi sestrji Kopore z lepim petjem, pa tudi dobro poznani humorist in komikar v plesu, Mr. Ile, in sicer v spremstvu dveh plesalk, o čemur bomo prihodnjič kaj napisali. Vstopnice k tej sijajni prireditvi se dobijo pri Mrs. Kushlan v slaščičarni. Cenjeno občinstvo se opozarja, da si pravočasno preskrbi vstopnice. Vstopnina je za razmere jako nizka, tako da si lahko sleherni preskrbi vstopnico. In zabava, ki vam jo nudi društvo Orel s to prireditvijo, je pač vredna največje udeležbe.

Hymie Martin dospel

Popolnoma nepričakovano so večeraj pripeljali iz Columbusa v Cleveland Hymie Martina, ki je bil lansko leto obsojen v dosmrtni zapor radi umora Wm. Potterja. Apelatno sodišče je odločilo, da mora dobiti Martin novo obravnavo, in dočim se je državni pravdnik pritožil na najvišjo sodnijo proti odloku apelatne sodnije, pa so Martina vseeno sem pripeljali. Nahaja se v okrajnih zaporih v 6. nadstropju, toda nihče ne more k njemu.

Euclid Rifle klub

Danes večer je seja in zaključek nedeljskega piknika. Vsi člani naj se udeležijo, kakor tudi članice Good Time Hunting kluba.

Najdeni ključ

Neki rojak je našel šop ključev. Kdor jih je zgubil, jih dobi v našem uradu.

Republikanci so se uprli Millerju in nečejo zapustiti svojih uradov

Emmet Potts, superintendent kriminalnega urada pri policiji, katerega je nova vlada v City Hall odslovila iz njegovega urada in ga imenovala navadnim policijskim kapitanom, se je uprl in apeliral na civilno komisijo. Slednja je na predlog pravdnega direktorja izjavila, da odstranitev Pottsja iz urada ni bila "postavna." Ako hočejo Pottsja odstraniti, morajo proti njemu prinesiti obtožbo, kar se bo najbrž zgodilo. Nadalje se je uprlo devet policijskih prosekutorjev, katere je Miller odslovil iz urada. Izjavili so, da spada njih urad pod civilno komisijo. Toda župan Miller je izjavil, da bo kmalu opravil z njimi. Večeraj je bil odslovljen tudi Col. Twelvetree, direktor mestnega avditorija, toda mestna zbornica ni hotela tega odobriti. Miller namerava spojit urad direktorja mestnega avditorija in stadiona v en urad, toda republikanci v zbornici nagajajo. Tudi tu bo Miller v kratkem naredil red. Urad direktorja javnih utilitet, ki je bil ponujen Frank J. Lauschetu, še vedno ni izpolnjen. Urad bo začasno vodil namestnik. Za komisarja cest je bil imenovan bivši councilman Orlikowski. Odpravljenih je bilo več drugih uradov, s čimur bo prihranjenega \$67.000 na leto.

Zahvala Slovincem

Odbor za proslavo 50 letnice mašništva preč. g. Maksima Relića, ki se je vršila 22. februarja, se tem potom srčno zahvaljuje vsem bratom Slovincem, ki so se tako lepo odzvali k tej proslavi. Osobito se zahvaljuje Mr. Anton Grdini, ki je bil član odbora. Ravno tako topli čahvala "Ameriški Domovini," ki je prinesla tozadevno več krasnih člankov. Bodite prepričani, bratje Slovenci, da bode moji Hrvati pazili, da vam povrnemo. Le s slogo in ljubeznijo bomo napredovali, tako Slovenci kot Hrvati in tako širili čast jugoslovanskemu imenu.—N. P. Popp, tajnik odbora proslave.

Tajinstvena stvar

Iz Akrona se poroča, da je hotel preteklo soboto neki neznanec, ki se je izdal za detektiva odpeljal 17 letno Queen Esther Morgan, ki je bila glavna državna priča v obravnavi proti Hymie Martinu, ki je bil obsojen v dosmrtni zapor radi umora bivšega councilmana Potterja. Radi pričevanja Miss Morgan se je proti Martinu največ dokazalo. Mlado dekle je dobilo že pred dvema mesecema ponudbo \$3.000.00, ako spremeni svoje pričevanje. Omenjeni neznanec, ki je izjavil, da je detektiv iz Clevelanda, toda se ni mogel izkazati, je bil v veliki naglici, in ker se je Miss Morgan obotavljala, se je hitro odpeljal z avtomobilom.

Davčne knjige

Okrajni komisarji so poslali blagajniku Collistru zahtevo, da preneha pobirati davke, da zaključijo knjige in naredi račun. Toda Collister se brani, rekoč, da je nabral komaj \$14.000.000 v davkih, dočim znaša skupna svota davkov, ki morajo biti plačani, \$36.000.000. Določil se bo definitivni dan, do kdaj je treba plačati davke, ne da bi bila naložena kazen.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 50, Tue., Mar. 1st, 1932

Peter Witt

Ko je Peter Witt, znani clevelandski politikar, demokrat, radikalec, neodvisnež, šviga-švaga, kakor mu bolj ne-se, govoril lansko leto oktobra meseca v Slovenskem Narodnem Domu, ko je bilo navzočih kakih 1000 slovenskih državljanov, je izjavil te-le besede:

"Jaz nisem prišel nocoj pred vas, da vam govorim kot kandidat za kak urad. Prišel sem le, da vam svetujem, da zavržete managerski sistem mestne vlade pri prihodnjih volitvah, ker se je ta sistem izkazal kot skrajno nerabljev, izkoriščevalen in škodljiv za mestno vlado in napredek.

"Prišel pa bom zopet pred vas," je dejal Witt v istem govoru v Slovenskem Narodnem Domu, "enkrat prihodnje leto, najbrž aprila meseca, in tedaj vas bom prosil za vašo pomoč, da volite za mene kot za delegata za predsedniško konvencijo demokratske stranke, kajti želim, da bi kot delegat glasoval za izvolitev Al Smitha predsedniškim kandidatom."

Peter Witt je en mesec demokrat, en mesec neodvisen, en mesec progresivec, en mesec priporočja republikanca, drugi mesec bo šel jokat k socialistom, zopet bo kot skesani sin se vrnil v demokratske vrste. Eno leto bo udrihal po kapitalistih, takoj drugo leto bo pa proletarcem obrnil hrbet in delal za kapitaliste.

En nam dokaz: Kot councilman v mestni zbornici je skozi tri leta nezasišano grmel proti Van Sveringen železniškim interesom. Nazival je te interese največje roparje in izkoriščevalce mestne vade. Ko je pa zastopnik teh kapitalistov prišel k Wittu in mu rekel: Peter, ali hočeš iti k nam delat? tedaj je Peter Witt stisnil rep med noge in šel delat "k največjim roparjem in izkoriščevalcem mesta Clevelanda v službo. Ljudje tega niso mogli pozabiti. Kako naj se zanese na človeka državljan, ki je danes radikalec, jutri kapitalist, ki danes hvali republikanca, jutri želi biti demokrat?

Z veliko večino je bil torej Peter Witt januarja meseca poražen pri primarnih volitvah, ker ljudje mu niso verjeli, da je demokrat, kot mu niso verjeli, da je mogoče, da je eden največjih ropar v mestu, dočim gre drugi dan za tega roparja v službo!

In na to večino se je Peter Witt naslonil lansko leto decembra meseca, ko je izjavil, da je kandidat za župana. Misli je, da uživa še vedno isto popularnost, kot jo je leta 1928. Toda od tedaj je Peter Witt poizkusil svojo besedo in prestopil k "največjim roparjem in izkoriščevalcem mesta Clevelanda v službo. Ljudje tega niso mogli pozabiti. Kako naj se zanese na človeka državljan, ki je danes radikalec, jutri kapitalist, ki danes hvali republikanca, jutri želi biti demokrat?

Z veliko večino je bil torej Peter Witt januarja meseca poražen pri primarnih volitvah, ker ljudje mu niso verjeli, da je demokrat, kot mu niso verjeli, da je mogoče, da je eden največjih ropar v mestu, dočim gre drugi dan za tega roparja v službo!

S Petrom Wittom smo imeli silno potrpežljivost, in njegove sladke besede so premotile ne samo navadnega državljan, ki ne pomisli dosti, pač pa tudi sicer premetene in študirane ljudi. Lagal je tako, da je verjel sebi, in da je v par slučajih celo nas potegnil. Toda odkar je stopil v službo Van Sveringen interesov, smo tudi mi opravili z njim. In ko je decembra meseca lansko leto naznanil, da bo kandidat za župana, smo takoj odločno povedali, da z njim nimamo opraviti. In istega mnenja je bila večina demokratov v Clevelandu.

Človek, ki hoče biti vodja naroda, mora biti dosleden, pošten, brez kričanja, lojalen napram stranki in ljudem. Ne more se pustiti preganjati od strasti, enkrat tako, drugi dan čisto drugače. Peter Witt, če bi porabil svoje talente, če bi bil lojalen, če bi se narod mogel zanesti na njega, bi bil prvi danes v Clevelandu. Toda kako se morete zanesti na človeka, ki se vam danes sladka, jutri pa vam rine nož v hrbet!

Se tekom kampanje za volitve 16. februarja je Witt skušal premotiti in mešati državljane v Clevelandu. Prosil jih je, da ljudje pišejo njegovo ime na volilni listek, dočim so njegovi trabanti po radio in v javnih dvoranah priporočali Morgana. Človek s takim karakterjem, kot je Peter Witt, je doigral pri nas. Ko bo prišel aprila meseca pred naš narod, da ga prosi podpore, mu bomo povedali, da smo iz njegovega sedanjega poteka njegovega življenja dognali, da četrtdi danes vsi volimo za njega, nas jutri politično lahko vse izda. Mi smo opravili z Wittom.

D O P I S I

Euclid, O. — Viharji, kateri so divjali šest mesecev, so potihnili in politični oblaki so se razkadili na obzorju. Narod postaja zopet miren, zavedajoč se, da le v skupnosti je mogoče kaj doseči. Tako je tudi prav. Društvenih prireditev je še precej, pa so bolj mirne in tudi ne preveč obiskane. Pred vsem je mirno na dramatičnem polju. Toda brez iger pa zopet ne sme biti. Zato si je našo

Euclid, O. — Viharji, kateri so divjali šest mesecev, so potihnili in politični oblaki so se razkadili na obzorju. Narod postaja zopet miren, zavedajoč se, da le v skupnosti je mogoče kaj doseči. Tako je tudi prav. Društvenih prireditev je še precej, pa so bolj mirne in tudi ne preveč obiskane. Pred vsem je mirno na dramatičnem polju. Toda brez iger pa zopet ne sme biti. Zato si je našo

ne drži niti prispege in kaj sledi zatem? Obup, zarota, maščevanje!

Krasnejše in bolj zanimive igre še ni bilo med Slovenci v Euclidu.

In zakaj se bo igra priredila? Težki časi so, ko trpi toliko ljudi pomanjkanje. Med temi so tudi člani in članice našega društva. In teh je precej, ki so v resnici potrebni in ne morejo plačevati svojih društev. Več mesecev se jih je zalagalo iz

društvene blagajne, sedaj je pa tudi ta pri koncu. In ali jih naj sedaj vržemo iz društva, ko so nekateri plačevali že dvajset in več let? Ali bi bilo to bratsko?

Zato prav vljudno apeliram na naše rojake in rojakinje, da si rezervirajo 24. aprila in da pridete na igro, katere čisti dobiček gre v dober in plemenit namen. Ako vam član ali članica ponudi vstopnico, kupite jo, ako vam je le mogoče.

Frank Kosten.

POLITIKA IN SLOVENSKA PESEM

Cleveland (Collinwood), O. — Značilno je to, da je vsako prestopno leto za Zed. države tudi volilno leto. To velja posebno za nas Clevelandčane. Komaj so volitve minile, se že politiki pripravlajo za jesenske volitve. Zares, zelo so zaposleni ti politiki! Povsod brezdelje, politiki pa polne roke dela. Sicer se pa itak nekateri ne počutijo drugače normalne, kot da vedno politizirajo.

Kot povsod, moramo biti tudi glede politike previdni. Kjer politike ne sme biti, je tudi vsiljevati ne smemo. In če se kje lahko deluje brez politike, potem se pri pevskih zbiorih prav lahko politika pogreša. Celotno škodljiva je politika pevskim zborom. Kakor hitro se začne pevski zbor pečati s politiko, je tako početje za pevski zbor začetek konca. Slovenska pesem je preveč lepa in prevzvišena, da bi bila nam za politično dekle. Slovenska pesem naj nas združuje, naj nas krepí in utrjuje glede slovenske zavednosti, ne pa da nas razdružuje in neti sovraštvo.

Slovenski pevski zbori, kateri imajo slovensko pesem za politično dekle, imajo velik narodni greh. Hvala Bogu, da ni mnogo takih zborov med nami. Le nekaj nezadovoljčev je, ki prekritizirajo vsako delovanje in pevske zbore, s katerimi ne simpatizirajo. Sam sem bil priča, ko se je neki rojak izrazil ob nekem nastopu napram zboru, katerega delovanje ni on odobral: "Kdo bo poslušal te bedake!"

Pa se ti še tak rojak ošabno trka na prsa, kako napreden narodnjak da je. V svojih očeh je tak človek breznačajnejš, brezobzirnejš, ter petkratna ničla!

Predsednica Slovenske ženske Zveze je pred letom dni, ko je nastal mal nesporazum glede charterja, zapisala te-le značilne besede: "Roke proč od čarterja!" Jaz pa pravim: držimo politiko proč od naših pevskih zborov, ako hočemo sebi in narodu dobro! Slovenska pesem je last vsega naroda, ne pa političnih skupin. Ona mora biti narodu v ponos, mi jo moramo čislati kot naše najdražje, ker prejeli smo jo od naših mater in očetov.

Podpirajmo torej slovenske pevske zbore, kateri se trudijo,

BAZAR PRI FARI SV. VIDA

Minulo soboto večer se je pričel eden izmed najbolj pomembnih prireditev v zgodovini fare sv. Vida. Združena društva in slovenski trgovci so nastopili skupno, da pospešijo izgotovitev notranjščine nove cerkve. Kljub slabim delavskim in trgovskim razmeram, je bila udeležba prvi in drugi dan dovolj povoljna. Jutri, 2. marca in v četrtek, 3. marca, se bo bazar nadaljeval. Dolžnost vsakega Slovenca, zlasti farana, je, da gotovo obišče bogate izložbe in postane deležen daril in dobitkov naših slovenskih trgovcev.

Velika, prostorna dvorana v pritličju nove cerkve je lično okrašena. Zdi se človeku, da je prišel v belo Ljubljano. Napisi naših trgovcev, eden poleg drugega, nam gotovo obnove spominja na staro domovino. Prijetno se vidi vsakemu udeležencu, ko vidi, kako prijazni so možje in žene, člani in članice raznih slovenskih društev, katerih zastop-

do nam našo pesem poveljujejo in nje lepoto prenašajo med tuje narode. Osobito pevski zbori v tujini so pravi apostoli slovenske pesmi. Želeli je, da vselej, kadar nas vabi ta ali oni pevski zbor k prireditvi ali kaj podobnega, da se odzovemo vabilu brez vsakega pomisleka in politike.

Vseh slovenskih pevskih zborov v Clevelandu je dvanajst po številu. Nekateri izmed teh so zelo močni in izurjeni. Vprašanje nastane: koliko časa bo prevladovalo to navdušenje med pevci. Navdušenje za slovensko pesem ni bilo še nikdar tako veliko, kot je sedaj. Nehote se vprašamo: ali ni vzrok tega navdušenja v precejšnji meri depresija? Ljudje iščejo vsakovrstna razvedrila, samo da pozabijo na svoje križe in težave. Časa ima tudi vsak dovolj. Kdor hoče delati zastoj, ta je lahko vedno zaposlen. In če kdo dela zastoj, potem so pevski zbori prvi, ki delajo brez plače za — narod.

Znano nam je, da so pevski zbori vedno v skrbeh, kje dobiti denar, da krijejo stroške, kateri so združeni z vzdrževanjem petja. Pevci ne morejo vsega, pričakujejo pomoči od naroda. Vsi oni, kateri so navdušeni narodnjaki, bodo lahko posetili več pomladnih koncertov, katerih bo lepo število v Clevelandu.

V kolikor je do sedaj znano, bodo imeli spomladne koncerte: Samostojna Zarja, Jadran, Adrijana, Soča, Zvon, Zorislava, Delavec, Cveto in Ilirija. Vsi ti zbori bodo imeli koncerte v prihodnjih dveh mesecih. Cerkveni pevski zbor Ilirija bo imel koncert 24. aprila s sodelovanjem pevskega zbora Zvon iz Newburga. Zvon priredi koncert prvo nedeljo v mesecu maju, pri katerem bo sodeloval tudi naš zbor. O tem bodo čitatelji Ameriške Domovine še dosti čitali. Za danes vam le to rečem: Collinwoodčani, pripravite se za koncert Ilirije, ter Newburčani: pa za Zvonarjevega.

Končno pa želim vsem onim zborom, ki se pripravljajo za koncert, da dobro naštudirajo pesmi, najbolj pa želim zboru, h kateremu spadam. Za pevski zbor Ilirija:

Frank Kovačič.

se odzovemo, kadar nas kličejo. Bodimo edini v tem velikem delu zidave nove cerkve. Vsi, tudi oni, kateri niso morda stalni podporniki cerkve, naj pridejo. Tudi ti so in bodo dobro došli. Pomnimo, da so tudi tisti, kateri stalno podprajo cerkev, tudi v veliki meri podpirali druge narodne in društvene ustanove ter isto še delajo. Clevelandski Slovenci imamo že veliko lepih ustanov, cerkva, narodnih domov, društev, podpornih in kulturnih, s katerimi se ponasamo.

Vse je šlo dobro in hitro naprej in potreba je, da tudi bazar dobro završimo. Stopimo skupaj, ne bodimo strankarski, ne umešavajmo se v politiko, posebno kadar gre za skupno korist in ugled našega naroda.

Slovenski trgovci so pokazali zopet, da hočejo pomagati, da se uresniči, dolžnost naroda pa je, da podpira take trgovine, katerih lastniki podpirajo in pomagajo graditi narodne in cerkvene ustanove.

ŽALOSTNA SLIKA ŽIVLJENJA

V ozkih gorskih zajedah države Kentucky in West Virginije, kjer je popolnoma propadla industrija mehkega premoga, vlada menda največja revščina na svetu. Ljudje, družine, sede otožno v svojih kočih in čakajo, kdaj se delo odpre, kdaj bodo zopet začeli kopati mehki premog v prejšnji količini, kar se pa menda nikdar ne bo zgodilo. Občleni so v zadnje cape, ki so še njih last, v kuhinji stoji zadnja vrečica koruzne moke. In ko poide ta, — kaj potem?

Svet ne potrebuje danes več dela, katerega edino znajo ti delavci in tako bo kmalu stalo 100,000 delavcev pred edinim vprašanjem: ali zapustijo te kraje, ali pa umrjejo gladi.

Pred svetovno vojno je bilo malo povpraševanja za mehki premog. Toda prišla je svetovna vojna in ž njó visoke cene za ta premog. Plače so se dvignile in v tistih časih je premogar lahko zaslužil po \$20.00 na dan. Razumljivo je, da so v okrajih mehkega premoga vsi pustili delo na farmah in šli v jame, kjer so dobro služili in dobro živeli. L. 1926 se jih je nahajalo do 750,000 v teh krajih, kjer se je pred tem časom moglo preživljati samo nekoliko ljudi na svojih malih farmah.

Nenadoma je potreba po mehkem premogu ponehala. Razne izboljšave: gretje z oljem, elektriko, vodna sila, vse to je pripomoglo, da je bilo leta 1927 vrženih 250,000 premogarjev na cesto. Nekateri teh so se vrnili na svoje farme, drugi so poskušali dobiti delo drugje, večina pa je — brez dela.

Dokler je premogar delal, se je preživljal kolikor toliko levoško. V rudniku je bil kakor sam svoj gospodar: kontraktno delo mu je dalo več zaslužka, čim pridnejši je bil. Živel je zadovoljno v kompanijskih kočah, lahko je preživljal svojo družino pošteno.

Ko so se delovni dnevi skrčili na tri dni v tednu, na dva, na en dan, se je bilo treba odreči marsikateri potrti, mleko in meso je izginilo; njih vsakdanja hrana je postala fižol in fižol. Starejši otroci so nehali hoditi v šolo, ker niso imeli obuvala. Mnogo malih otrok zadnjo zimo sploh ni moglo iz hiše, ker niso imeli obleči drugega kot eno samo platneno srajčko. Oče je žalosten postal okrog hiše in goval svoje mišičaste roke, ki bi rade delale.

Kje se naj uposti teh pol milijona brezposelnih premogarjev? Ne more se jih spremeniti v farmarje, ker v tistih krajih ni dovolj zemlje za to. Treba bo najti nove industrije, novega dela za te ljudi, ki nočejo miloščine, ampak hočejo dela, da bodo z delom svojih rok pošteno preživeli svoje družine.

Tu je vprašanje dela za teh pol milijona brezdelnih premogarjev, katero bo treba rešiti.

Če verjamete al' pa ne.

Ena Collinwoodčanka, ki pravi, da bi me rada videla in poznala, je vzela pero v svojo desno roko in mi napisala sledeče drobno pisemce:

Dragi naš Jaka! Motiš se, če misliš, da smo ženske tako natančne glede tvoje osebe, kot si zadnjič pisal da smo. Tudi ob tvoj nos se ne bi spottikale. Nam je bilo samo za to, da bi te bile videle na odru, da bi tako

Sledeči trgovci imajo na tem bazarju svoje razstave: Anton Anžlovar, Jos. Stampfel, Grdina Shoppe, Grdina in Sinovi, Grdina Hardware, Joseph Grdina, Frank Oglar, Joseph Novak, Klub slovenskih groceristov, John Gornik in Anton Debevec.

KOLIKO RAZNIH PLEMEN JE NA SVETU

Profesor dr. A. Wirth je izdal statistiko, v kateri navaja, koliko štejejo razna plemena danes na svetu. Pri tem ne šteje narečje ali govornica, pač pa plemo, iz katerega ta ali oni narod prihaja.

Na svetu je 166 milijonov Anglo Saksoncev, 96 milijonov Nemcev, 14 milijonov Skandinavcev, 10 milijonov Nizozemcev, torej skupaj 286 milijonov Germanov.

213 milijonov je vzhodnih Azijcev, h katerim pripadajo Indijci, Perzijci in Armenci. Romanov je 270 milijonov, h katerim spadajo: 80 milijonov Špancev, 46 milijonov Italijanov, 44 milijonov Francozov, 25 milijonov Portugalcev in 12 milijonov Romuncev.

Slovanov je 178½ milijonov in sicer: 125 milijonov Rusov, 12 milijonov Poljakov, 13 milijonov Jugoslovanov (Slovencev, Hrvatov in Srbov), 8 milijonov Čehoslovakov, 5 milijonov Bolgarov in nekaj manjših narodnosti.

Potem pridejo še Grki (7 milijonov), Albanci, Kelti. Vsi gorji omenjeni plemeni spadajo h Kavkaškemu plemenu, za katerega se računa, da šteje danes 892 milijonov duš.

Temu nasproti pride pa rumeno plemo. Kitajcev je po štetju iz leta 1925, 436 milijonov. K rumenemu plemenu spadajo še: 75 milijonov Birmancev, 71 milijonov Malajcev in Polinezejev, 60 milijonov Japoncev, 21 milijonov Korejcev in 4 milijone Mongolcev in Tungizov. K rumenemu plemenu se prištevajo tudi Turki (30 milijonov), Dravidi (60 milijonov) in Finci (18 milijonov). Skupaj torej šteje rumeno plemo 795 milijonov duš.

Vseh Črncev na svetu pa je 139 milijonov.

Potem pridejo pa še Semiti. Hamiti, Indijanci, Baski, Cigani in drugi, tako da se računa, da šteje prebivalstvo sveta 1950 do 2,000 milijonov ljudi.

Portugalski komunisti preklicali stavko

Lisbon, Portugalska, 29. februarja. Revolucionarni štrajk, katerega so pripravili komunisti v tem mestu za danes, je bil odpovedan, ker je vlada prehitro zvedela za komunistične načrte. Med komunisti sta se našla "dva izdajalca," ki sta vso zadevo spravila v javnost. Uporniki so nameravali odrezati mesto od vode in elektrike in tako izkoristiti položaj.

vedele kakšna oseba si, ki nas kratkočasijo s tvojo kolono. Ti ne veš in si ne moreš predstavljati, kako smo bile vesele, ko smo zaslišale tvoje drago ime. Ampak potem se je pa naše veselje izpremenilo v jezo in sovraštvo in smo ti skrivaj fige kazale, ker se nam nisi hotel pokazati. Veš, vsaka si je mislila: Aha, sedaj ga bom pa videla. Pa si nas potegnil in te je ziher sram, da si nas!

Praviš, naj te pridemo zijat na ofico. Na, ta bi bila pa lepa, da bi se vsule po St. Clairju in v vaš ofico in zahtevale, da hočemo Jakata videti. Veš, toliko neolike ne pa vseeno nismo, da ne bi vedele kaj je prav. Ampak to ti pa rečem, če bi se bil ti pokazal na odru in se nam predstavil, da bi bil dobil tak aplavz, kot ga še nihče poprej v zgodovini Zed. držav in stare domovine. Pa si zamudil lepo priliko, kakršne ne bo tako kmalu. Pozdrav od ene, ki bi te bila strašno rada videla.

Saj sem že obudil "grejven-go" in pripoznam, da sem ga polomil. Pa bom to popravil o prvi priliki. Če ne bo drugače, bom napravil kar sam zase predstavo en dan, da bo imela vsaka priliko ogledati si me od vseh strani. Vstopnina bo: en kvort ohajčana in mislim, da ga bom potem imel za par let dovolj. Collinwoodčanki se pa zahvalim za vroče simpatije.

Enkrat je ena pisala, kako se dedca lahko potegne. Danes bom pa jaz povedal kako se žensko urihata, da ne bo kakšne pomote in da se ne bo mislilo, da nismo moški odprte glave. Zapisnikar našega društva, Korel, je sedel nekega večera pri mizi in se troštal z ohajčanom. Ogledati ohajčan mu razbistri možgane in tako se mu rodi v glavi nesrečna misel, kako bi za kratek čas potegnil ženico, da bo malo zabave. In jo potuhta. Ženici, ki je sedela pri mizi in brala časopis, vošči z ljubeznivim glasom lahko noč in gre v spalnico. Tam odpre okno, da bi izgledalo, kot da bi jo podurhal k prijateljem, sam se pa vleže pod posteljo in čaka, kaj bo. V duhu je videl drago ženico, kako robanti po hiši nad mozem, ki se je, meni nič tebi nič, zmazal iz hiše in se je že naprej veselil, kako se ji bo smejal. Toda delal je račun brez krčmarja. Naš Koreleček je namreč prav sladko zaspal in tako ni slišal in ne videl dogodoljave, ki so se kmalu zatem vršili v njegovi hiši. Žena je namreč res pogrešila moža in videla okno odprto in si tudi mislila, da se je po francosko izmuzal iz hiše. Nobene priče ni na razpolago, ki bi pod prisego pričala, s kakšnimi izrazi je žena častila spomin svojega moža. Ampak toliko se pa ve, da je bila huda in razjarjena, da je vsa okna in hišna vrata zaprla in zarigljala od znotraj in si je najbrže mislila: "Pošast od dedca! Bom videla, kako boš prišel v hišo!"

Bilo je že proti jutru, ko se naš Korel zbudi na trdem ležišču pod posteljo. Z veliko mujo se skobaca ven (ga je namreč precej okoli pasa in se jaz še danes čudim, kako je sploh mogel zlesti pod posteljo), in pocuka ženo za palec na nogi. Žena se v hipu zbudi in se tudi takoj spomni, kaj se je bilo zgodilo preteklo noč, pa mu zabrusi naravnost in brez ovinkov: "Kjer si bil ponoči, pa še zdaj pojdi!" Naš Koreleček se pa tudi moško odreže: "Nak pod posteljo pa že ne grem več!"

Zdravnik je dal bolniku zdravila za revmatizem in mu reče, naj pride zopet nazaj čez en teden. Ko pride bolnik nazaj k zdravniku, ga ta vpraša:

"Ali ste bili zadovoljni z zdravilom, ki sem ga vam dal?" "O, seveda! Meni so nulele tri žlice za revmatizem, moji hčerki dve za nahod, a kar je ostalo, je ponucala moja stara za pucanje žlic in nožev."

Pravni nasveti

Piše Frank V. Opaskar

Ker se me je že velikokrat vprašalo, kaj je razlika med javnim notarjem in odvetnikom, sem se namenil, da razložim to stvar. Vem, da vsak ve, da notar nima tiste moči, kot jo ima odvetnik in vendar se dela pomota v tem oziru. Ni moj namen napadati notarje splošno, ker delo, ki ga ti opravljajo, je koristno v toliko, v kolikor imajo pooblaščenje. Ampak, da se bo razumelo kaj je notar in kaj odvetnik in kakšne moči ima posameznik, je namen današnje razprave.

Najprvo moram povdarjati, da ni nikakega primera med notarjem in odvetnikom. Odvetnik je profesionist, kakor so zdravniki, učitelji, duhovniki itd. Notar je pa samo človek, ki je pooblaščen od države za prisegati ljudi. To se pravi: vsak, kdor napravi prošnjo na gubernerja države Ohio in ima to prošnjo potrjeno od kakega okrajnega sodnika, je lahko imenovan za notarja, če položi varščino. Tako pooblastilo je veljavno za dobo treh let in podeli moč notarju, da zapriseže ljudi in v tem potrdi, da se lahko potrjuje vsakovrstne listine. To je skoro vsa oblast in delo notarja.

Odvetnik pa mora po večletni študiji prestati skušnjo pred najvišjim sodiščem te dežele in če prestane skušnjo, potem je zaprisežen od najvišje sodnice za odvetnika in ima moč zastopati ljudi v vseh zadevah. Notar pa nima pravice ne svetovati v pravnih zadevah za denar in ne zastopati nikogar, razun samega sebe, pred kako sodnijo.

Torej notar je človek, ki je pooblaščen od gubernerja, da zaprisega ljudi, dočim je odvetnik pooblaščen od najvišje sodnice, da zastopa ljudi pred njo. Notar je pooblaščen začasno, odvetnik pa za celo življenje, razun če kaj zagreši.

Ker je dana oblast zaprisegati ljudi od gubernerja in moč zastopati ljudi pred sodnijo pa od najvišjega državnega sodišča, dobi odvetnik pravico zaprisegat od gubernerja in druge odvetniške pravice pa od sodnije. Tako je odvetnik tudi notar, obenem pa odvetnik. Prva stvar je oblast, druga pa poklic in delo. Notar je državni uradnik, odvetnik pa uslužbenec sodnije, katera ima vse nadzorstvo nad njim, dočim ima gubernerni nadzorstvo samo nad notarji. Zato je napačno mnenje, da ima notar tudi nekaj odvetniške moči. Nemogoče je zaprisegati ljudi, razun notarju in nemogoče je zastopati ljudi, razun odvetniku. Stroga kazen je za tiste, ki bi hoteli zastopati ljudi pred sodnijo, ako niso pooblašteni odvetniki. Seveda, lahko se svetuje prijatelju brezplačno, ne pa za denar.

Vsak državljani, potrjeni od okrajnega sodnika, ki položi varščino in napravi prošnjo na gubernerja, je lahko imenovan notarjem za dobo treh let. Vsak državljani, ki je dovršil vsaj dve leti kolegija in vsaj tri leta odvetniške šole in je prešel skušnjo pred najvišjim sodiščem, je lahko zaprisežen za odvetnika. Gubernerni lahko omeji število notarjev, dočim ni nikomur dana oblast omejiti število odvetnikov.

Z eno besedo: potrjevati listine se pravi, da tisti, ki listino podpiše, potrjuje, da je vse resnično, kar je zapisal na listino, notar pa potrjuje, da je bila lista podpisana v njegovi navzočnosti.

Zamorska dekleta

Policija 4. predkanta je v nedeljo ponoči aretirala 15 zamorskih deklet, ki so se sprehajala po 55. cesti v bližini Central, Hough in Carnegie Ave. in se smehljala mimoidočim pasantom.

FRANC JAKLIČ:

SIN

Menda bomo zibali

Neke nedelje popoldne je sedel kmet Peter Košiček iz Podgorice s svojo mlado ženo na vrtu. Ljubezen ga je priklepala k ženi, da je rajši posedal pri njej doma, nego bi se potikal po vaških gostilnah in tratil čas in denar. Bilo je v prvem letu zakona. Nikdar si še nista prišla navzkriž, nobeno nesporazumljenje, nikak prepir ni kalil njune zveze. Peter je bil zadovoljen z Urško, in Urška se je hvalila z njim.

In ko sta tako sedela ter se pogovarjala o imenitnih in nemimnih stvarih, pravi ona sramežljivo:

"Bog je blagoslovil najin zakon."

Petru ni bilo precej jasno, kam meri žena.

In ko mu ona razodene bolj razumljivo ono imenitno skrivnost, zažari možev obraz in srce mu zaigra od očetovskega veselja. Prvega jo za desnico in jo stisne ljubeče in hvaležno. V srcu iskreno zahvali Boga za toliko milost. Izpolnjevale so se mu najskrajnejše želje: podobne, katere si je ustvarjala njegova duša, hotele so mu postati resnica.

Njena lica so se rdečila in oči je povešala.

"Moliva, da bi bil sin," nadaljuje ona. "Jaz hrepenim po sinu, ki bi nekdanji gospodaril tukaj za nama."

"Naj bi uslišal Bog najino prošnjo! Hvaležen sem mu za vsak dar, vesel bi bil pa seveda najbolj sina," izpregovori on. "Peterček naj bo! Očetovsko ime naj se podeduje od roda do roda. Ključar svetih nebes naj bo njegov zavetnik in varih."

"Če bo pa deklica, potem ji daj ti ime! Za Uršo jo bomo krstili."

Ženi je bilo prav, le skrbelo jo je, bo-li sama trdna in otrok zdrav. Da bi si naklonila božjo pomoč, pravi:

"Obljubiva se z otrokom na božjo pot k Mariji Pomagaj, ako se z božjo pomočjo zgodi nama po volji in v čast božjo."

"Tako je! Na božjo pot pojdeva!"

Bolj veselih trenutkov Peter in Urška še nista uživala v zakonu; blažila jo je zavest, da jima bo rojen naslednik, da nista drevo, katero zeleni in cveto, toda nima sadu. Ali sta mogla biti srečnejša?

Prihodnje nedelje je šla Urška domov. Nekaj ji je težilo srce, skrbelo in veselilo, kar je morala povedati svoji materi.

"Hvala Bogu!" vzkligne mati razveseljena. "Skoraj dočakam trenutka, ko prinesem zibel svojemu vnuku. Gotovo bo sin, ker je že navada v tej rodovini, da so prvi moški."

"Molila bom za srečo!" pravi Urška sramežljivo.

"Prav; le moli, pa varuj se tudi! Ti ne veš, kako se lahko pregrešiš, da si nesrečna ti in tvoje dete. Le pazi! Vzdigovati ne smeš več težko; posebno vode ne devaj na glavo, nusi naj jo dekla, zakaj jo pa imaš! Pri pogibati se ne smeš pregloboko, zato ne omivaj več zelja, ker so kadri že globoke. Nikdar ne pozabi, za koga si dolžna skrbeti!"

"Pa se je težko tako varovati."

"Težko? Ti se moraš varovati! Ej, že vem. Jaz pojdem sama k vam in vsem zapovem, da morajo paziti nate, da se ne preženeš in kaj ne pregrešiš, kar bi bilo tobi in nam vsem na veliko žalost in nesrečo."

"Pa sem mislila, da ni tako hudo."

"I, seveda nisi nič mislila, ker nič ne veš. Mlade matere nič ne vedo, kaj so; ne znajo se varovati prehudega dela in škodljivih jedi. Zato poslušaj mene,

ker sem izkušena!"

"Bom pa delala tako, kakor vi hočete."

"Saj moraš! Kaj pa Peter pravi?"

"O, vesel je! — Ne ve, kaj bi počel!"

"Zato pa glej, da se kaj ne pregrešiš! Tudi jesti ne smeš vsake reči, zlasti težko prebavnih jedi ne."

In še marsikaj sta se pomenili mati in hči.

Ob istem času sta hodila Peter in oče po polju. Žito je bilo ravno v najlepšem klasju; detelja je kar duhtela, krompir in koruza se je obnašala dobro; obetalo se je dober pridelek. Zato sta bila oba zadovoljna, in stari je učil mladega, kako naj kmetuje in kaj naj seje, da mu bo več neslo. Tako sta prišla v pogovoru z detelje do volov in krav, s polja na dom in naposled na — ženo. Pa si je Peter mislil: dobro bi bilo povedati očetu, kaj nas čaka. Pa pravi o priliki:

"Menda bomo zibali."

In stari se ustavi, radost se mu pokaže na obrazu; prime sina za rame in ga pomikasti, rekoč:

"Kaj praviš? — Ali je res?"

Peter pa ni vedel, kaj bi dejal. Ni si mogel misliti, da bi bil oče zaradi tega tako vesel.

"Ali je to toli čudo, če bomo pri nas zopet zibali?"

"Čudo ali nečudo! Pa prav je! Sedaj bomo vsaj vedeli, komu gospodariti, delati in varčevati! Bog daj srečo!"

Še enkrat ga pomikasti, potem gre z rokami na hrbtno prekrizanimi zopet naprej, Peter pa za njim.

"To bodo mati veseli, ko jim povem," govori oče.

"Nikar jim ne povejte precej, saj že sami zvedo."

"E, taka reč se mora precej zvedeti."

Peter je bil malo zardel.

Starec je bil jako zgovoren. Spominjal se je svojih mladostnih let in je pripovedoval sinu, kako so bili vsi veseli in Bogu hvaležni, ker jim je dal njega. Kmet šele potem z veseljem dela in skrbi, kadar ve, komu dela. V katero hišo Bog ne pošlje otroku, tam ni zadovoljnosti in veselja.

Tako sta izdala Peter in Urška tisto skrivnost. Do druge nedelje je vedelo vse bližnje sorodstvo, do tretje pa tudi vsi sosede in najdaljše sorodstvo, in povsod so pravili:

"Pri Košičevih bodo zibali."

II.

Bog daj, da bi moralo biti vina dve lodrici!

Malovaška Nosečka, ki je že v marsikatero hišo prinesla

otroka, je neke nedelje ustavila po maši Urško pred rerkvijo, ker ji je morala nekaj imenitnega povedati. Urška je bila radovedna, da bi zvedela tisto imenitnost, na pa ni bilo niti takega. Nosečka je le pravila na široko, koliko pogaj je že dobila Urbanovka na Malem Vidmu, med tem je pa z bistrimi očmi opazovala mlado ženo in jo izpraševala. Ko sta šli narazen, je vedela Nosečka skoraj natanko, kdaj bo treba prinesiti Košičevim otroka. Taka ženska, kakor je Nosečka, mora pač natanko vedeti, kdaj je treba prinesiti otroka v hišo, da bo vsem prav.

Odslej je bila pri Košičevih velika skrb v hiši. Vsi so pazili Urško. Ako se je lotila kakega težkega dela, je vpil nanjo Peter, mati jo je svarila, stari oče jo je pa opominjal; naj se varuje. In mlada mati je morala slušati, da je bil mir v hiši, čeprav je dekla tožila, koliko trpi zaradi dela.

Jako je skrbela tudi Urškina mati v Zlatem repu. Vedno je izpraševala, kako je s hčerinih zdravjem in se je bala, da bi ne zvedela kaj slabega. Njo je mučila še neka druga skrb. Po naši navadi mora mati kupiti hčeri zibel, kadar dobi prvo dete. Mati ni bila ubožna, in ker je bila poleg tega še precej ponosna, ni hotela, da bi kakšen navaden mizar zbil zibel, ampak je hotela lepo zibel, s katero bi se ponesla ona in hči, in dete, ki se bo v njej zibalo.

Ko zve, da za zibel ni mojstra, kakor je Fortunatek na Vragovem Brdu, gre tja.

"Kaj bo, strinja?" vpraša Fortunatek mater in jo pogleda izpod čela. "Neške imam nove."

"Ne potrebujem nobenih, vse so še dobre, niti zvezati jih ni treba, ampak — —"

Pa ni vedela, kako bi dejala.

"Če jih hočete, jih pa še prodam."

"Veš kaj, zibel mi naredi!"

"Tako? — Zibel! — Lep čas nisem naredil nobene in ne vem, ki jo znam. Dandanes nekam vedno manj potrebujejo takih stvari; zdi se mi, kakor bi manj otrok prišlo na svet, ali pa opuščajjo zibanje."

"Oh, Fortunatek, še vsega bo zadosti; otrok in zibanja. Ali mi jo narediš?"

"Kajpada, če jo hočeš. Kakšno naj naredim?"

"Lepo! — Tako, kakršne se nisi!"

"Tako?"

"Iz orchovega lesa naj so končnice in stranice, z rožami na koncih in dobro ter gladko lite, to se zgodi; sina dobodete!"

Urškino srce je zakopitljalo

zibel preveč potresala in bi otrok jokaj, kadar bi bil v zibelu."

"Prav! — Videli boste, da take še ni bilo v naši vasi."

"O saj ni za našo vas! V Podgorico jo bom dala hčeri, ki ji bo treba zibelu."

"Ali Urški? Saj ni dolgo, ko je še v sami srjaci tekala po Zlatem repu; kako hitro odrastejo!"

"Kmalu bi bila pozabila! — — — — —"

Moro naredi na zibel, da bo otrok varen pred njo."

"Seveda! More gotovo ne pozabim. Naredim jo pravilno v eni potezi, da bo imela več moči."

Tako je bila preskrbljena lepa, dobra zibel za prihodnje Košičke.

S tem pa Urškina mati še ni imela vsega, kar je bilo potrebno za hčerino postelj. Treba je bilo še krstne obleke. Oglasi se pri mojstri Ivanki na Suhem bregu in ji naroči:

"Naredi mi belo krstno obleko in otročjo kapico! Mudi se ravno ne. Pa skrbno in lepo naredi, trakov in čipek ne varuj. V kapico vpleti rdeč trak, pripravlj pa tudi modrega, da se vplete, ako bi ne potrebovali rdečega. Pa Bog daj, da bi bil rdeči pravi."

Pa vrže blago na mizo.

"Kar ostane, reži prtiče, po vatlu dolge in široke in jih zarobi, saj veš, čemu bodo!"

Mojškra Ivanka obljubi, da naredi lep, s čipkami obrobljen zavojček, na kapico pa našije suhih cvetic.

V Zlatem repu so sedaj lahko mirno pričakovali, naj pride karkoli.

Pri Košičevih je bilo seveda vedno več skrbi, malih in velikih. Najprvo so si izbirali botre. Stara dva sta se držala starih botrov, kateri se pa mladima niso zdeli nič pravi; izbrala sta si mladega Kolarico in mladega Starojca, ker so si bili najbolj na roke.

Stara dva sta tudi ugibala, koliko vina bo moral kupiti Peter otročnici, eno ali dve vedri, in oba sta le prav pristrčno želela:

"Bog daj, da bi moralo biti vina dve lodrici!"

Kadar dobi oče hčer, kupi navadno eno, ako pa sina, dve lodrici vina, da pokaže svoje veselje in ga na ženin rovaš skrivaj tudi sam dosti popije.

Starica je bila pripeljala nekoč celo umazano ciganko v hišo, naj prerokuje hčeri. Urška se je branila dati roko v roko prerokinji; ker so jo pa le silili vsi, se naposled vda in razpne dlan.

"Blagor tebi in vsi hiši!"

"Zaklikne ciganka. "Česar vsi že na koncih in dobro ter gladko lite, to se zgodi; sina dobodete!"

Urškino srce je zakopitljalo

in kri jej je šinila v glavo.

Za prerokovanje je prejela ciganke masla, soli in slanine.

III.

Pri košičevih se je peč podrla.

Naposled pride težko pričakovani čas, da dobe zaželjeno dete. Urška se je skrivala v hiši in tožila o slabostih, mati pa je skrbela in jo tolažila. Nekega dne poišče Petra in mu pravi:

"Treba bo Nosečke. Stopi kar sam ponjo!"

Peter se do mraka odpravi in zvečer prasne čez gorico v Malo vas. Ni šel prav lahko, ker na takem potu ni še nikoli bil. Premišlja, kako bi ji povedal.

Z neprijetnimi čustvi stopi v hišo.

Nosečke njegov prihod ni iznenadil prav nič. Precej odloži žlico, ker je ravno večerjala, in preden pove Peter, koga išče, izpregovori ona:

"Precej greva. Drugo krilo si opašem in ruto vzamem."

Dobro je poznala zadrego mladih mož in zato ni čakala ogovora Petrovega.

Njemu se je pa zdelo čudno, kako ona ve, po kaj je prišel.

Nosečka je pihala, kar je mogla, da jo je Peter komaj dohajal.

"Kako ji je vendar?" vpraša potoma.

"Dejala je, da je bolna, in mati so mi veleli iti po vas; menda bomo zibali."

"I, to se ve, če bo božja volja. Da bi bilo vse po sreči!"

Stara Košičkova je nepotrpežljivo čakala Nosečke, zakaj treba je je bilo.

"Dolgo vaju ni bilo!"

Vsi stopijo v hišo.

Peter pogleda bolno ženo; njeno trpljenje ga zaboli v dno duše in pretrese po vsem životu. Solze usmiljenja, sočutja in ljubezni mu zaiskre v očeh. A ni hotel ostati tukaj, marveč je šel iz hiše.

Nosečka odloži ruto in si segreje roke pri peči, ker jo je zeblo. Nato stopi k ženi, izpregovori nekoliko z njo, in vpraša to in ono.

"Nič ne bo hudega. Zdi se mi prav krepka," reče stari materi.

Zunaj je pa stopical Peter ves razburjen. Mudi se je v hlevu, čeprav ni imel posla z živino, ali se je izprehajal po vrtu, dasi je bil truden. Še najbolj pokojen je bil v sobici pri očetu, ki tudi ni mogel zaspiti.

Staremu so se vzbujali spomini. Živo se je spominjal trenutkov svoje nekdane sreče. Razvozljal se mu je jezik, in ker ni imel vzroka dalje prikrivati, je pravil Petru, kakšno je bilo veselje takrat, ko jim je Bog dal njega.

"Bog daj sina! To ti rečem, sin: ženskega zaroda se boj. Teže boš preskrboval eno hčer kakor pet sinov."

In ure so potekale počasi kakor večnost; za Petra ni bilo tolažbe.

"Zakaj mora ona toliko trpeti? Ali ni pomoči?" vpraša očeta, čakajoč tolažila.

Starec se nasmehlja:

(Dalje prihodnjič.)

DNEVNE VESTI

20 mrtvih trupel najdenih v rudniku

Pocahontas, Virginia, 29. februarja. Rešilno moštvo je našlo danes v Boissevain rudniku v tem mestu dvajset trupel rudarjev, ki so bili ubiti tekom razstrelbe, ki se je večeraj pripetila v jami. Rešilno moštvo išče še nadalje. 18 premogarjev še pogrešajo. Pred vzhodom v rudnik so že pripeljali 37 krst, eno manj, kot pa je bilo rudarjev v jami ob času razstrelbe. V jami se nahaja 50 mož od rešilne postaje.

Finska republika ima težave s fašisti

Helsingfors, Finska, 29. februarja. Vojaštvo v tem mestu je dobilo povelje, da prepreči po-

hod v glavno mesto od strani finskih fašistov, ki so se zbrali 35 milj od glavnega mesta. Vlada je dobila zaupna poročila, da namerava organizacija Lapua, fašisti, korakati v glavno mesto v protest proti komunizmu. Fašisti trdijo, da bodo prišli v glavno mesto in pripeljali s seboj 25.000 mož. Ministerstvo je imelo izvanredno kabinetsko sejo, katere se je udeležil tudi poveljnik vojaštva.

Še tako mlada

Ker jo je mati pokarala, ker redno ne zahaja v šolo, je 15 letna Charlotte Scholz, 1327 E. 40th St. spila trup. V Charity bolnici so ji izpumpali smrtonosno tekočino, nakar se je zopet vrnila domov.

☉ Pismo ima pri nas Jennie Zakrajšek.

MALI OGLASI

Prodaja poceni

pohištvo za front sobo in pohištvo za obednico. Pozve se na 1159 E. 76th St. od 4. do 7. ure popoldne. (52)

Ženska išče

eno ali dve opremljeni pečlarski sobi s prostim vzhodom, med 152. in 185. cesto, blizu St. Clair Ave. Kdor ima kaj naj naznani na 16131 St. Clair Ave. (52)

Izjava

Javnosti izjavljam, da nisem nikdar dovolil vpisati moje ime v "Pamet" in mene tudi nihče vprašal ni za dovoljenje.

John Cvelbar, 1044 E. 77th St.

Ženska

srednje starosti išče hišno delo ali pa v restavrantu. Istotam se odda soba za moškega ali ženske. Poceni. Vse udobnosti. Vprašajte na 1208 E. 61st St. (52)

Odda se

lepa soba za fanta ali dekle, s hrano ali brez. Vse udobnosti. Prost vhod, jako poceni. 1356 E. 53rd St. zadaj. (53)

Važna seja

Članstvo dr. Žužemberk se opozarja, da se vrši 2. marca jako važna seja in da se seje polnoštevilno udeležijo.

Podružnica št. 14 SZZ

Danes večer se vrši važna seja podružnice št. 14 SZZ v navadnih prostorih, na kar se opozarja članice.

V najem

se da 5 sob, kopališče, furnez, klet, dva porča spodaj. Istotam se prodaja kuhinjska peč na premog ali plin, šest odprt. Proda se tudi postelj v dobrem stanju, prav poceni. 1131 E. 76th St. (51)

V najem

se da stanovanje, obstoječe iz 5 sob. Vse udobnosti. 6526 St. Clair Ave. zadaj. Pozve se na 7215 Myron Ave. (50)

Išče se

ženska za gospodinjstvo. Zglašaj se na 19852 Nauman Ave. po tretji uri popoldne. (50)

Par opremljenih

sob se da v najem za fante ali dekleta. Prost vhod. Vpraša se na 6513 Edna Ave. (50)

Sprejmejo se učenci

ki se želijo temeljito izučiti na klavir. Sprejema se jih vsake starosti. Za nadaljna pojasnila vprašajte ali telefonirajte na

Charles Zorman

466 E. 143rd St. Tel. KEnmore 2615-W (52)

SLOVENSKA BRIVNICA Z DOBRO POSTREŽBO
F. A. GREDENCE
6124 ST. CLAIR AVE.

DOBER PREMOCI

Točna postrežba!
The Hill Coal Co.
1261 MARQUETTE RD.
Stari Cimpermanovi prostori
HENDERSON

MORSKI RAZBOJNIK

SPISAL

KAPITAN FREDERICK MARRYAT

IZ ANGLEŠČINE PREVEL J. M.

Padel je in potegnil s seboj enega ali dva izmed tovarišev, ki sta plezala za njim po lestvi.

Francisco je spoznal, da po padcu Hawkhurstovem napad na to okno ne bo več tako nevarno. Odhitel je torej k oknu na levi strani, kjer je slišal Kajna izpodbujati svoje ljudi. In ni se motil. Kaj je stal pri oknu ter poizkušal priti v sobo, toda ustavljal se mu je Diego in nekoliko drugih odločnih mož. Za pasom razbojniškega kapitana je bilo polno samokresov in že je bil ustrelil z dobrim uspehom trikrat. Diego in dva najboljša moža sta bila ranjena, drugi pa, ki so mu branili vhod, so se ustrašili njegove velikanske postave. Francisco je planil, da ga napade. A kaj je bila moč tako mladega moža nasproti Kajnovi velikanski moči? Francisco je z levico ravno zagrabil razbojnika za vrat in mu nastavil samokres. Zdajci je eden izmed onih, ki so šli za Kajnom, sprožil samokres in blisk je razsvetil Francisoov obraz, ko je ta vzkliknil: "Kri za kri!" To je zadostovalo. Kapitan je prestrašen zavpil, češ, da ima nadnaravno prikazen pred seboj, ter padel z lestve med še goreče ostanke verandine.

Padec obeh voditeljev in odločni upor špancev je ustavil siloviti napad. Napadavalci so odnehali in naposled odšli, noseči s seboj svoje ranjence. Španci so zakričali od veselja, se spustili pod vodstvom Franciscovim po lestvah ter napadli razbojnika, ki pa so se umikali v velikem redu. Streljala je vrsta za vrsto in odbijala špance, dokler niso dospeli do čolnov, kjer se je začel ljut boj. Toda razbojnik so bil izgubili že preveč moč in brez svojih vodij so bili mnogo manj pogumni. Hawkhurst je stal še vedno pokonci in poveljeval tako hladnokrvno kakor vedno. Ugledal je Francisa ter planil proti njemu, ko je bil boj najbolj vroč, ga prijel za ovratnico ter ga vlekel proti razbojniku. "Držite ga, za vsako ceno!" je kričal Hawkhurst, ko so se počasi umikali ter dospeli do zunanjih poslopj. Francisco je bil premagan in odgnali so ga v enega izmed čolnov. Čez nekoliko minut so že na vso moč hiteli po reki navzdol, da utečejo mušketam špancev, ki so neprestano zasledovali razbojnika do reke ter jih ovirali pri umikanju.

ŠTIRINAJSTO POGLAVJE

Srečanje

Morski razbojnik so se vrnili na ladjo. Oni, ki so bili ostali na njej in so bili pripravljeni, da sprejmo dragoceno kovino, niso imeli storiti drugega kakor sprejemati ranjence. Mnogo njih tovarišev je ležalo mrtvih na obrežju. Kapitan je bil ves pobit in žalosten, Hawkhurst pa težko ranjen, tako da so ga morali prenesti v notranje dele ladje, kakor hitro je dospel na krov. Edino, kar so dobili, je bil njih prejšnji spremljevalec, ki so ga bili vkovali v železe zaradi zadnjih besedi Hawkhurstovih. Brez šuma so zopet vzdignili čolne in povsod je vladala največja žalost. Takoj so razvili vsa jadra in ko se je danilo, so jih videli španci že daleč proti severu.

Na ladji se je kmalu raznesla govorica, da je bil Francisco vzrok njih porazu. Najsi so mogli samo domnevati, da je Francisco spoznal ladjo, sicer bi španci ne mogli biti tako pripravljeni za napad, so imeli vendar tehtne vzroke, da so to domnevanje smatrali za popolnoma resno. Zaraditga so ga vsi sovražili in se veselili njegovega konca, ki so ga vsi za gotovo pričakovali v njegovem seda-

njem ujetništvu.

"Tiho, masa Francisco!" se je začel zamolkel glas blizu tam, kjer je Francisco sedel na zabouj. Francisco se je obrnil in zapazil starega prijatelja Krumana.

"O, Pompej! Ali ste še vedno vsi na ladji?" je dejal Francisco.

"Vsi? Ne," je odgovoril možak ter zmignil z glavo, "nekaj jih je mrtvih — nekaj pobegnilo — samo štirje smo še. Masa Francisco, kako pridete nazaj? Vsakdo je mislil, da ste že mrtvi. Jaz pa sem rekel — ni še mrtvev — ima pri sebi čar — svojo knjigo."

"Ako je bilo to, kar me je rešilo, no, imam jo še vedno pri sebi," je odgovoril Francisco, ter potegnil iz žepa Sveto pismo. Kakor je tudi videti čudno, vendar je bil Francisco nekoliko praznovreden glede tega Svetega pisma ter ga je bil pred bojem vtaknil v žep.

"To je jako dobro, Francisco, tedaj ste popolnoma varni. Tu prihaja Johnson — jako zloben človek. Grem."

V tem je bil krenil Kaj in svojo kabino in težko je popisati njegova čustva. Bil je ves zmeden. Da ni bilo rane, ki mu jo je zadala Franciscova roka, ne bi nikdar dovolil Hawkhurstu, da bi ga bil izpostavil na otoku, kjer bi moral umreti očitno počasi za gladom. Kakor tudi ga je dražil in razburjal očitni upor mladeničev, ga je vendar imel rad — še rajši, kakor je sam mislil. Ko se mu je rana zopet zacelila in so mu povedali, kje je Francisco, se je sprl s Hawkhurstom ter ga razžalil tako krvavo in hudo, da mu tega ni Hawkhurst nikdar odpustil ali celo pozabil. Podoba gladu umirajočega mladeniča je vedno strašila Kajna in ga zelo pretresla. Sedaj, ko je mislil, da je zanj izgubljen za vselej, se je vrnila ljubezen do njega z desetkrat večjo močjo in od tega časa niso nikdar videli Kajna, da bi se bil smejal. Postal je še bolj čemerin in še bolj divji kakor kdaj prej in močje so se kar tresli, kadar je prišel na krov.

Nenadni prikaz Franciscov po tako dolgem času in v takem kraju, kjer bi se ga bil mogel najmanj nadejati, je vplival na Kajna, kakor smo opisali zgoraj. Ko so ga prenesli v čoln, se mu je še vedno kar vrtelo v glavi. Šele ko so bili že blizu ladje, je zapazil, da je bil Francisco poleg njega. Skoro bi se ga bil oklenil okoli vratu ter ga poljubil, zakaj Francisco mu je bil več kakor bogastvo vse Indije. Samo eno čisto in dobro čustvo še ni bilo zatrto v Kajnovih prsih, onečastil se je bil z vsakim zločinom — njegove roke so bile omadeževane s krvjo — z vsem ostalim svetom se je bojeval; toda eno čustvo je še tlelo v njegovem srcu, ki ga ni mogel zatreti, ki bi se moralo izkazati kakor svetilnik ter ga privedi nazaj k dobremu življenju in k pokori.

Toda bila so še druga čustva, ki so navdajala kapitana morskikh razbojnikov. Poznal je Franciscov trdni in odločni značaj. Na skrivnost, Kajnu nerazumljiv način je bil Francisco zvedel o nasilni smrti svoje matere ter ga obdolžil tega. Ali ne bi bilo mogoče, da bi mladenič sedaj vračal njegovo ljubezen z zaničevanjem in s sovraštvom? Le še predobro si je bil v svesti tega. Sedaj pa se ga je polotila zopet čemerinost in krvočnost in premišljal je, kako bi se maščeval za napad na svoje življenje. Nenadni prikaz Franciscov je zbudil prav tako veliko čudenje in tresel se je pred njim, kakor bi bil Francisco

duh, ki ga obdolžuje in zasleduje zaradi njegovih zločinov. Tako so se podile njegove strašne misli druga za drugo, dokler se ni odločil, da pošlje ponj.

Osoren, temen mož, ki ga Francisco ni bil videl prej, ko je bil še na ladji, je prišel, da izvrši kapitanovo povelje. Odklenil je železje ter odgnal Francisa v kabino. Kapitan je vстал ter zaprl vrata.

"Nisem mislil, Francisco, da te še kdaj vidim tukaj," je rekel Kaj.

"Skoro gotovo ne," je odgovoril drzno Francisco, "toda sedaj sem zopet v vaši oblasti in lahko se maščujete."

"Ne mislim tako, Francisco, in tudi ne bi bil nikdar dovolil, da te izpostavijo na suho, ako bi bil vedel za to. Celo sedaj, ko se je naš napad ponesrečil s tvojo pomočjo, ne čutim nobenega sovraštva do tebe, dasi te bom

morebiti težavno varoval maščevanja drugih. Res, Francisco, zelo sem vesel, da te vidim živega, in bridko sem obžaloval tvojo izgubo."

Kaj mu je ponudil svojo roko.

Francisco pa je sklenil svoje roke ter molčal.

"Ali si tako nespravičljiv?" je rekel kapitan. "Veš, da govorim resnico."

"Verujem, da govorite resnico, kapitan Kaj, zakaj prepoznate ste, da bi se lagali; in kar se tiče mene, vam odpustam vse; toda te roke ne morem prijeti, in tudi najini računi še niso poravnani."

"Kaj hočeš več? Ali ne moreva biti zopet prijatelja? Ne zahtevam, da moraš ostati na ladji. Prost si in greš lahko, kamor se ti ljubi. Pridi, Francisco, in podaj mi roko; pozabiya, kar je bilo!"

"Ta roka je okrvavljena s krvjo moje matere!" je vzkliknil Francisco. "Nikdar!"

"Ne tako, za Boga!" je vzkliknil Kaj. "Ne — ne, ni tako hudo! V jezi sem udaril tvojo mater, to priznavam; toda nisem ji namerjal storiti nič zalega. A zgodilo se je nepričakovano in umrla je. Nečem se legati — tako je bilo. In resnica je tudi, Francisco, da sem se bridko jokal za njo, zakaj ljubil sem jo kakor tebe. — Nagel, hud udarec je bil to," je nadaljeval Kaj. Govoreč sam pri sebi, ne da bi mislil na Franciscovo navzočnost. "To me je naredilo, kar sem, naredilo neobčutljivega za vse! — Francisco," je rekel Kaj ter dvignil glavo, "slab človek sem bil, toda nisem bil morski razbojnik, ko je živela tvoja mati."

(Dalje prihodnjič)

ZAHVALA.

Žalostnega in tužnega srca javljam vsem prijateljem in znancem, da je neusmiljena smrt pokosila življenje moje drage in ljubljene žene

MARIJE DOBRINIČ

ROJENE ZABUKOVEC

Blaga pokojnica je preminula 19. januarja, 1932, ob 5. popoldne. Pokopana je bila 23. januarja, 1932 na Calvary pokopališču. Doma je bila iz vasi Log, fara Stari trg. Ranjka zapušta poleg žalostnega soproga tudi brata Antona Zabukovec, sestro Terezijo Princ in polbrata Matija Zabukovec, vsi v Clevelandu, v stari domovini pa Franca in Ivana Zabukovec.

Moja sveta dolžnost je, da se kar najbolj iskreno zahvalim vsem, ki so prinesli na krsto blage pokojnice cvetlične darove in ji s tem izkazali zadnjo čast, zlasti pa društva, katerih članica je bila ranjka. Nadalje se iskreno zahvaljujemo sledečim za darovane vence, družinam in posameznikom:

Družina Mr. in Mrs. Joseph Prince

Sr. Mr. in Mrs. Joseph Prince Jr. Mrs.

Frances Prince—Loeffler, Mr. in Mrs.

Louise Prince, Mr. in Mrs. Anton Zabukovec, Mr. in Mrs. Nick Dobrinic, družina

Mrs. Frances Mihelčič, družina Mrs.

Haefner, Mr. in Mrs. Adolph Mačecol, Mr. in Mrs. Albert Giambetro, družina Mrs.

Theresa Spehek, Mr. in Mrs. Frank Okorn, Mr. in Mrs. Fred Leustig, Mr. in Mrs. Katašič, Mr. in Mrs. Math Braidich, družina

Fudurich, družina Mrs. Rack, Mrs. Ivanka Schiffer, Miss Ceal in Jean

Ježek, družina Mrs. Frances Lausche, družina Mrs. Blatnik (St. Clair Ave.), Mr. in Mrs. John Bruss, Mr. in Mrs. John Turk in Anna Turk, družina Kovačič (40th St.), Mrs. John Marinic, Mr. in Mrs. John Znidarič (Schaffer Ave.).

Družina Mrs. Frances Znidarič in Mike Marolt, Mr. in Mrs. John Znidarič (E. 160th St.) družina Steve Bernardic, družina Steve Zele, družina Frank Palčič (St. Clair Ave.), ženske iz Bonna Ave., društvo Marije Magdalene št. 162 K. S. K. J., društvo Srce Marije (staro), društvo Klub Slovenskih Udov, društvo Ložka Dolina, društvo Sv. Ana št. 4 S. D. Z.

Nadalje se zahvalim vsem, ki so darovali za sv. maše: Družina M. Setnikar, Mr. in Mrs. Anton Prijatelj Sr. (Chardon Rd.), družina Mrs. Frances Mihelčič, Mr. in Mrs. Adolph Mačecol, Mr. in Mrs. Albert Giambetro, Mr. in Mrs. Anton Malenšek, družina Amelia Mišič, Mrs. Agnes Baraga, družina Petrinčič, Mr. in Mrs. Jacob Mulec, družina Mrs. Modic, Mr. in Mrs. Anton Grdina Sr., družina Brinovec, družina Joe Znidarič (Myron Ave.), Mrs. Smrekar, družina Jernej Knaus, družina Dejak, družina Zupančič (Bonna Ave.), družina Pižmoht, Mr. in Mrs. Felix Surtz, družina Mrs. White, družina John Znidarič, družina J. Alich, Mr. in Mrs. Christ Mandel, Mrs. A. Jevrick, Mrs. John Grdina Sr., Mrs. Jennie Intihar.

Lepa hvala Rev. M. Jagru za cerkvene obrede ob asistenci Rev. B. J. Ponikvarja in Rev. Andrew Andreyia in za ganljiv govor.

Ravno tako lepa hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu. Če se je slučajno kako ime izpustilo, prosim, da se mi oprostí.

Ti pa, draga in nikdar pozabljena soproga, počivaj v miru in lahka naj Ti bo ameriška zemlja.

MATIJA DOBRINIČ, soprog.

Cleveland, O. 29. februarja, 1932.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

S potrtim srcem naznanjamo žalostno vest vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, da je neizprosna smrt pretrgala nit življenja mojemu soprogu, oziroma očetu

Louis Lipoglavšek

ki je po dva tedna trajajoči bolezni mirno v Gospodu zasnal, previden z svetimi zakramenti, dne 3. februarja, 1932, v starosti 53 let. Pokojni je bil član društva Čas, št. 460 SNPJ, društva Dom, št. 25 SDZ, društva sv. Družine, št. 207 KSKJ in društva sv. Imena ter društva Zvon.

V dolžnost si štejem, da se najprej zahvalimo Rev. John J. Omannu za obiske med bolezni, ter Rev. John J. Omannu, Rev. Franku in Rev. Matiji Jagru za cerkvene obrede, kakor tudi Mr. Ivan Zormanu za lepo cerkveno petje in družstvu Zvon, ki so zapeli žalostinke na domu. Hvala pogrebniku Mr. Louis L. Perrella za lepo in točno preskrbo vsega pogreba. Hvala društvenim članom, ki so prilič ranjčega kropit in moliti za pokoj njegove družine. Tako tudi vsem drugim, kateri ste nas v tako velikem številu obiskali. Vedeli smo, da imamo veliko prijateljev, vendar da bi tako številno z nami sočustvovali ob tej bridki izgubi, nismo pričakovali. Torej še enkrat vsem skupaj najlepša hvala.

Hvala za naročene sv. maše: Mr. in Mrs. J. B. Fortuna, Miss Julia Legan, Mr. in Mrs. Anton Salomon in družina, The Four Leaf Clover Club, Frank Kužnik in družina, Frances Perko in družina, Mary Jerič in družina, Joseph Košak, Mr. Anton Fink in družina, Mr. in Mrs. Anton Zelenik, družina Aldisek, Mr. in Mrs. Rudolf Novak in družina, Mr. in Mrs. Frank Perko, Mr. Anton Goršek, Mr. in Mrs. Joseph Legan, Mrs. Mary Mozic in družina, Mr. Frank Fink, Mr. Bernard Berlind, Mr. in Mrs. Frank Zabukovec, Mr. in Mrs. Leopold Kresovic, Mr. in Mrs. Frank Košak, Mr. in Mrs. Mihael Hrovat, Miss Frances Legan, Mr. in Mrs. Ignac Novak, Mrs. Matija Fabijan in družina, Josip Černe in družina.

Iskreno se zahvalimo za darovane vence: Družina Josip Zabukovec iz Collinwooda, Mr. in Mrs. Vincent Zrimšek, direktorji S. N. Doma iz Maple Heights, The Modern Maiden's Club, Sophomore Class Maple Heights High School, Mr. in Mrs. Jack Jemec, družina Frank Zabukovec, Mr. Frank Legan in družina, družina George Craider, The Employees of the Dall Motor Parts Co., Mr. in Mrs. John Bradac iz Reno Ave., Mid-nite Rangers Club, društvo Čas, št. 460 SNPJ, Mr. Mike Romich, društvo Zvon, Mr. Josip Zabukovec iz Stanley Ave, društvo Dom, št. 25 SDZ, društvo sv. Družine, št. 207 KSKJ, Mr. in Mrs. John Hrovat, Lempeo Boosters Club.

Bog vam povrni vsem skupaj. Bog vam povrni molitve in daritve. Prav srčno se zahvalimo sosedom in posebno Mrs. Josephini Breznikar, ki ste bili ves čas, skozi vse dni žalosti nam na razpolago in nam lajšali težko stanje. Veste, da je božje delo žalovati s žalostnimi in ste se spomnili bridkosti moje in mojih otrok ob smrti dragega soproga in ljubega očeta.

Prav srčna hvala vsem onim, ki ste dali avtomobile na razpolago pri pogrebu brezplačno. Ker ne vemo natančno za imena vseh, se vsem skupaj zahvaljujemo. Če se je pomotoma kako ime izpustilo, se ravno tako lepo zahvalimo.

Bog povrni tudi Vam, mož in oče, kar ste storili za nas. Dom ste sicer izpremenili v hišo žalosti, vendar tudi v hišo upanja, da se enkrat skupaj snidemo nad zvezdami.

Zaljubljeni ostali:

FRANCES LIPOGLAVŠEK, soproga.

LOUIS, JOHN, STANLEY, EDWARD, ALBERT, FRANCES, otroci.

Maple Heights, O., 29. februarja, 1932.

VABILO NA VELIKI
CERKVENI

BAZAR

katerega priredijo

SKUPNA DRUŠTVA FARE SV. VIDA

Z SODELOVANJEM SLOVENSKEH TRGOVCEV

Krasni dobinki, zabava, srečolov. V spodnjih prostorih nove cerkve sv. Vida.

V sredo je večer za slovenske trgovce, ki so prav vljudno vabljeni, da posestijo bazar na ta večer. V četrtek je pa zaključek bazarja.

Čist preostanek se porabi za opremo notranjštine nove cerkve sv. Vida.

VSI SLOVENCİ IN HRVATJE SO VLJUDNO VABLJENI